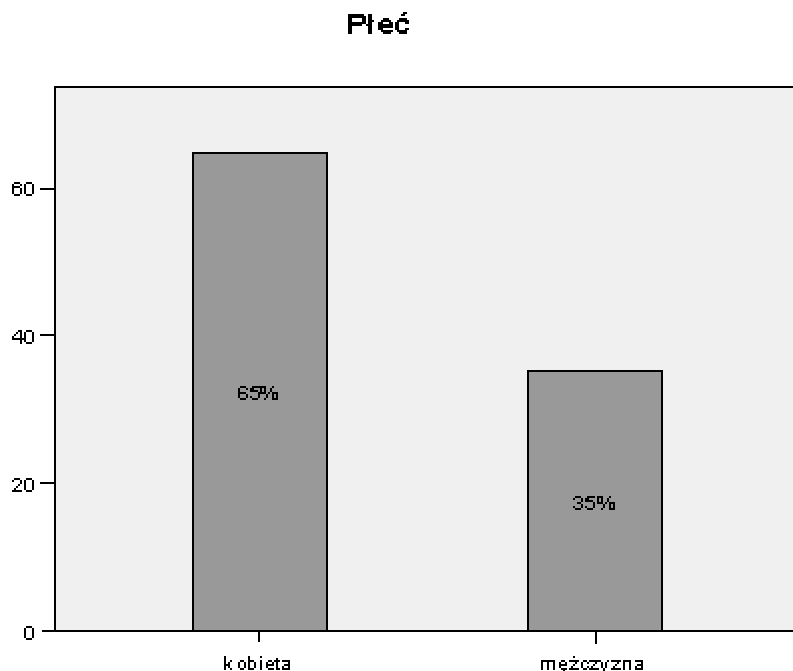

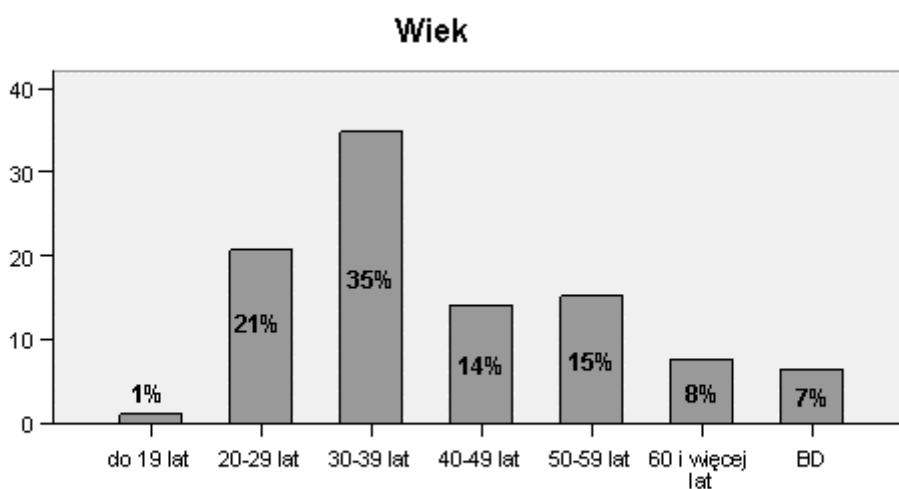
Ogółem w szkoleniach wzięły udział 92 osoby, które wypełniły krótką ankietę mającą na celu poznanie ich opinii dotyczących formy szkolenia, osób prowadzących, a także przydatności przekazywanych informacji. Największą część osób obecnych na szkoleniach stanowiły kobiety (65%), osoby poniżej czterdziestego roku życia (57%) oraz mieszkańcy miasta (58%) – por. wykresy 1, 2, 3.

Wykres 1. Płeć respondentów.

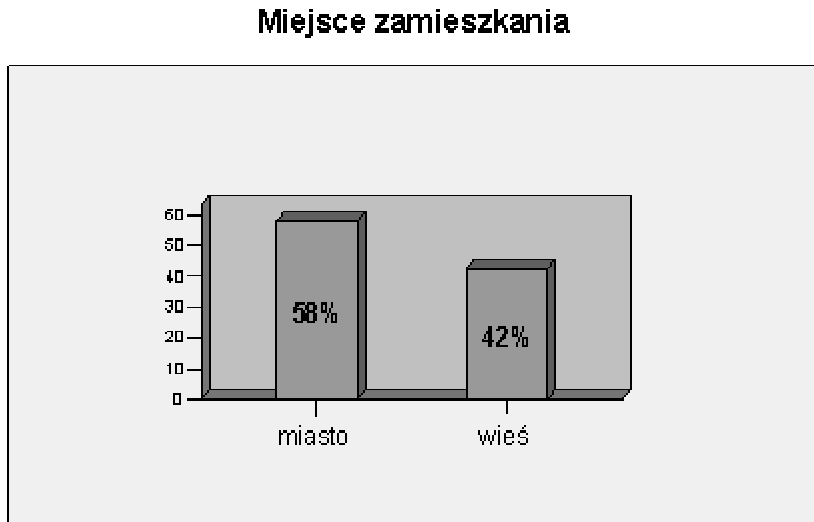
Źródło: opracowanie własne.

Wykres 2. Wiek respondentów.

Źródło: opracowanie własne.

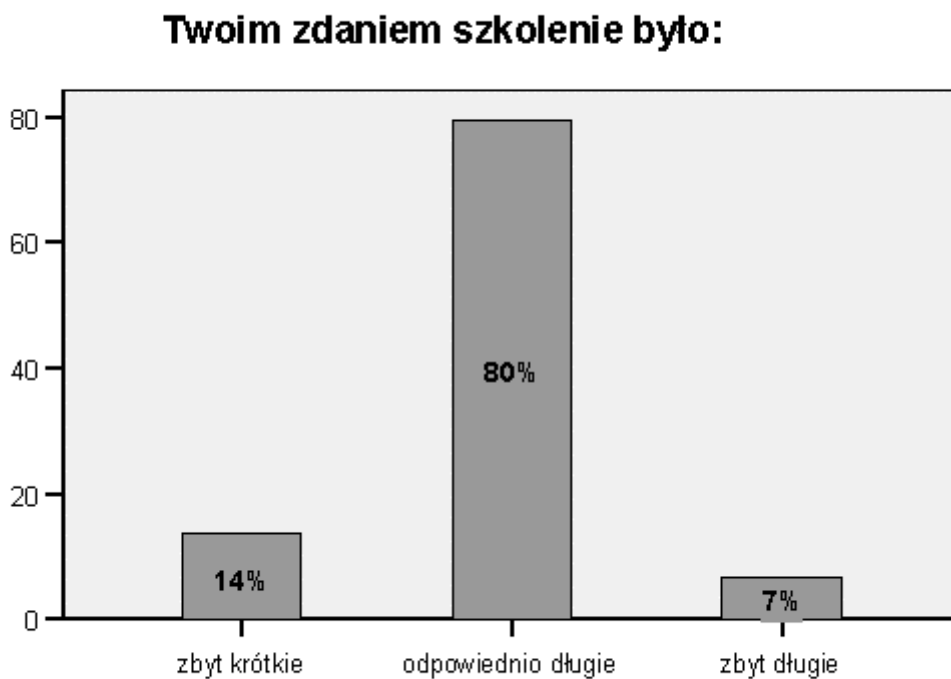
Wykres 3. Miejsce zamieszkania respondentów.

Źródło: opracowanie własne.

Dla większości uczestników (80%) czas szkolenia był wystarczający (por. wykres 4). 14% ankietowanych stwierdziło, iż było ono zbyt krótkie. W odpowiedziach na pytania otwarte pojawiały się uwagi dotyczące ograniczeń czasowych („tematyka szkolenia jest tak rozległa, że problem poruszony był tylko w niewielkim stopniu”), które nie pozwoliły dłuższą dyskusję. Dla 7% respondentów przeprowadzone szkolenie było zbyt długie.

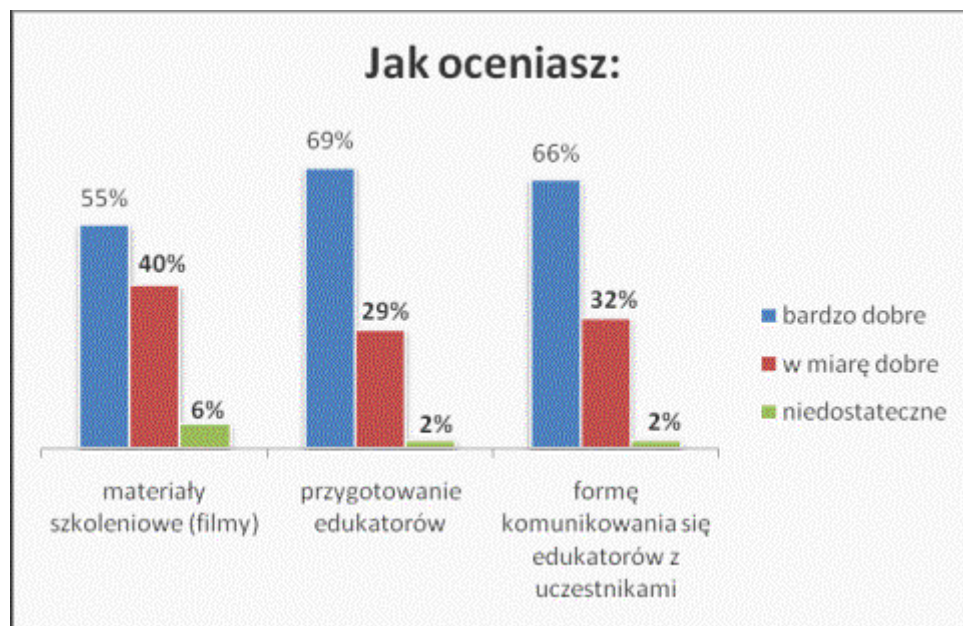
Wykres 4. Ocena czasu trwania szkolenia.

Źródło: opracowanie własne.

Oprócz czasu szkolenia, zadano pytania dotyczące oceny innych kwestii formalnych, co przedstawia wykres 5. Jak widać, zdecydowana większość osób ocenia bardzo dobrze przygotowanie edukatorów (69%), jak i formę komunikowania się edukatorów z uczestnikami (66%). Nieco gorzej oceniono materiały szkoleniowe (jako bardzo dobre wskazało 55% ankietowanych, natomiast 40% określiło je jako w miarę dobre). Niewielki odsetek badanych uważał powyższe elementy za niedostateczne.

Wykres 5. Ocena formalna szkolenia.

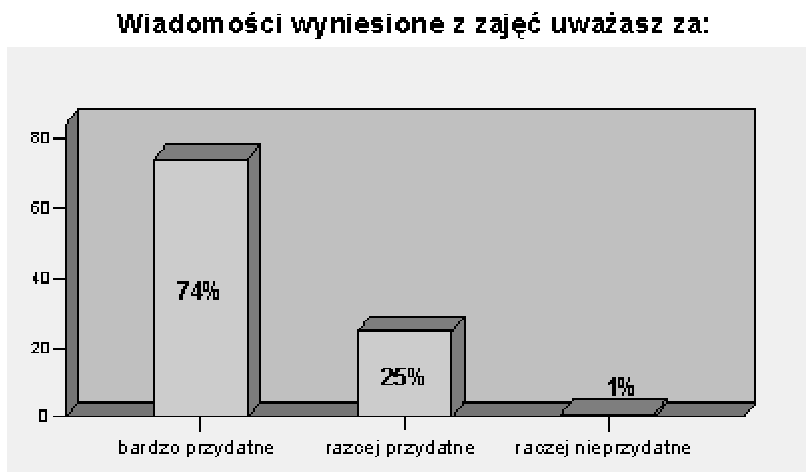
Źródło: opracowanie własne.

Podobnie sytuacja przedstawia się w przypadku oceny merytorycznej, bowiem tylko jedna osoba biorąca udział w badaniu stwierdziła, iż wiadomości wyniesione z zajęć uważa za nieprzydatne (por. wykres 6). Jako bardzo przydatne określiło je 74% respondentów, co czwarta osoba wybrała odpowiedź „raczej przydatne”.

Kwestia istotności wiedzy wyniesionej ze szkoleń pojawia się także w odpowiedziach na pytanie dotyczące tego czy i w jakim stopniu zajęcia spełniły oczekiwania uczestników. Oto niektóre z nich:

- „Dowiedziałem się wielu praktycznych rzeczy na temat funkcjonowania oddziałów dziennych i WTZ”;
- „Poznanie punktu widzenia osoby chorej, jej odbiór instytucji oferujących specjalistyczne wsparcie – cenne informacje w przypadku pracy z osobami chorymi”;
- „Oczekiwałem uzyskania informacji o chorobie, jaką jest schizofrenia, sposobów postępowania z takimi osobami, oraz metod pracy i aktywacji. Tak spełniły w dużym stopniu. Uzyskałem pełne informacje, które zmieniły mój stosunek do tego typu szkoleń, nabyłem przydatną wiedzę”;
- „Zajęcia były ciekawe i pozwoliły mi się zapoznać z danym problemem od strony praktycznej – duże znaczenie mają osoby prowadzące szkolenie, które na co dzień borykają się z tym problemem”;
- „(...) Dzięki zajęciom mogłam poznać jak wygląda *prawdziwe* życie osoby chorej na schizofrenię, jakie trudności stawia życie takim osobom i co osiąga ją mimo swojej choroby”;
- „Dowiedziałam się, że można podjąć pracę na miarę swoich sił i założyć rodzinę. Jestem bardzo zadowolona, bo bardzo dużo dowiedziałam się, jak można normalnie żyć mimo choroby”;
- „Uzyskałem pełne informacje, które zmieniły mój stosunek do tego typu szkoleń, nabyłem przydatną wiedzę”;
- „Zrozumienia swojej choroby i komunikowania się z innymi ludźmi z podobnymi problemami psychicznymi. Zajęcia spełniły moje oczekiwania”.

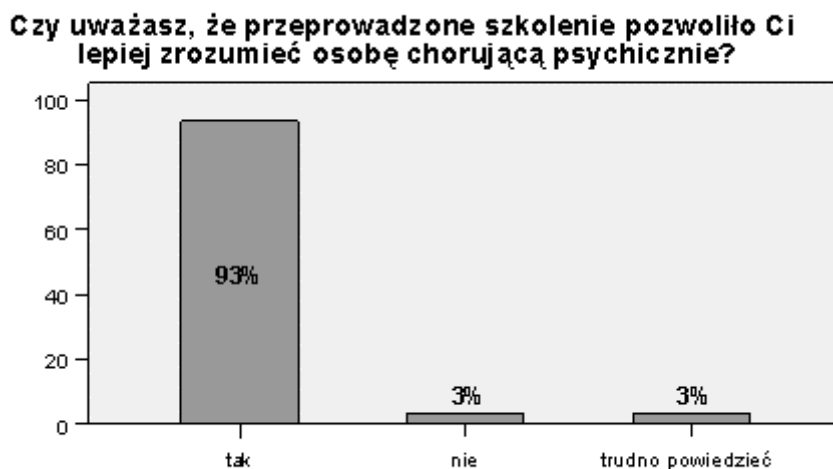
Wykres 5. Ocena wiadomości wyniesionych z zajęć.

Źródło: opracowanie własne.

Aż 93% osób biorących udział w szkoleniu stwierdziło, iż pozwoliło im ono na lepsze zrozumienie osoby chorującej psychicznie (por. wykres 6). Równie ciekawy jest wynik dotyczący zmiany postawy wobec osób chorujących psychicznie, bowiem 80% ankietowanych odpowiedziało na to pytanie twierdząco (por. wykres 7).

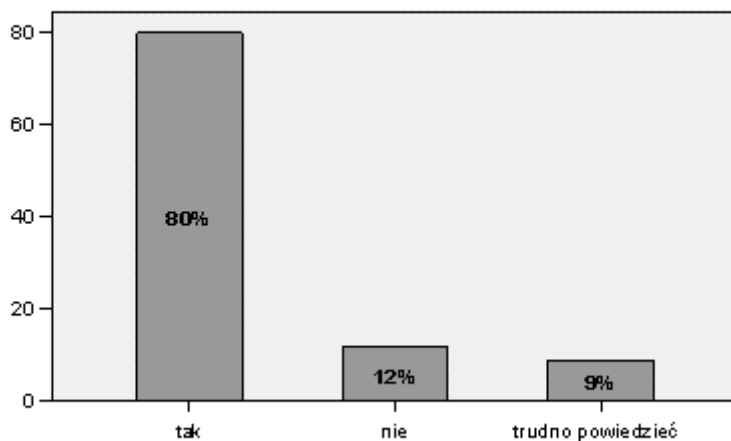
Wykres 6. Wpływ przeprowadzonego szkolenia na lepsze rozumienie osoby chorującej psychicznie.

Źródło: opracowanie własne.

Wykres 7. Zmiana postawy wobec osób chorujących psychicznie.

Czy te zajęcia wpłyną na zmianę Twojej postawy wobec osób chorujących psychicznie?

Źródło: opracowanie własne.

Uczestnikom zajęć zadano także pytanie, co szczególnie ich zainteresowało w przeprowadzonym szkoleniu. Najczęściej pojawiały się wypowiedzi dotyczące szczerości, otwartości prowadzących („opowiadanie o swoich doświadczeniach, przeżyciach, przekazywanie opinii na temat instytucji”, „pozytywne nastawienie prowadzących, ich motywacja, samozaparcie i świadomość celu”, „konkretne przykłady osób, które pokonały kryzys”). Jako interesujące wymieniano także filmy dotyczące schizofrenii. Oto inne uwagi respondentów, warte wymienienia: „zaskoczyło mnie, że osoby prowadzące, które chorowały, były bardzo kompetentne i elokwentne”, „zaskoczyło mnie, ile jest siły w osobach chorych psychicznie”.

Jak już zostało wcześniej wspomniane, osoby biorące udział w badaniu zwracały uwagę na brak czasu pozwalającego na bliższe zapoznanie się z poruszaną tematyką, dyskusję. Pojawiły się także zastrzeżenia, iż „brakowało tematu przedstawiającego rodzaje chorób psychicznych i ich objawów” oraz tego, że „można było powiedzieć więcej o terapii osób z zaburzeniami psychicznymi”. Powyższe wskazówki warto wziąć pod uwagę przy przygotowaniu kolejnych szkoleń. Przedstawione powyżej wyniki zdecydowanie potwierdzają ich istotność, a także zapotrzebowanie na wiedzę, która jest niezbędna w pracy z osobami chorującymi psychicznie.

Opracowanie: Agata Jakubowska we współpracy z Anną Liberadzką